

Forfatter: Engelstoft, Laurits

Titel: BREV TIL: Rosencrone, Marcus Gerhard FRA: Engelstoft, Laurits (1799-05-06)

Citation: Engelstoft, Laurits: "BREV TIL: Rosencrone, Marcus Gerhard FRA: Engelstoft, Laurits (1799-05-06)", i *Udvalg af Laurids Engelstofts Skrifter (3. bind)*, Samfundet til den danske Litteraturs Fremme, s. 184. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002091242-003-shoot-L0020912420030019.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Udvalg af Laurids Engelstofts Skrifter (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til Geheimeraad Rosencrone.

Bordeaux, 17 Floreal an 7.

den 6 Mai 1799.

Deres Høigrevelige Excellence,
Gunstige Velgjører!

Efterat have for lidet over en Maaned siden taget mig den Frihed at tilskrive Deres Excellence et langt og maaskee kiedsommeligt Brev over parisiske Gienstande, skulde jeg ikke vove at uleilige Dem saa hastig igien med et nyt, troede jeg ikke, at min nærværende Reise — den meest misundelsesværdige s. 185 Deel af min hele Udenlandsreise — allerede havde sat mig istand til at meddele Dem nogle ikke uinteressante Efterretninger fra det Indre af Frankrig, og var jeg ikke overbeviist om, at Deres Excellences Godhed vilde ansee det, for hvad vet virkeligt er, for en Bestræbelse fra min Side at lægge for Dagen min Erkiendtlighed mod Dem, som jeg har at takke for al den Interesse og Nytte, som nærværende Reise forskaffer mig. Men disse Fornøielser vil først da blive mig ret kiære, om min Pen kan være saa heldig at gjøre Deres Excellence deelagtig i samme.

Men førend jeg kommer videre, maa jeg fortælle D. E. den Forandring, som er foregaaet i min Reiseplan. Jeg skrev i mit sidste Brev til D. E., at min Hensigt var at standse i Bordeaux og derfra gaae tilbage til Paris. Men da jeg kom her, modtoges jeg af den Tidende, at Hs. Maiestæt havde tilstaaet mig 200 Rd. af Kassen ad usus publicos for 2 Aar fra 1ste Januar 1799 at regne. Mine Finanser herved saa meget forbedrede, kunde jeg ikke længere modstaae min Begierlighed efter at see den ved sit Clima, sine Situationer og sine Producter saa mærkværdige sydlige Deel af Frankrig, især da jeg nu havde Leilighed til at gjøre denne Reise i Selskab med to naturkyndige Landsmænd, d'Hrr. Hornemann og Hofmann. Herfra gaae vi derfor med hinanden til Toulouse og derpaa til Pyrenæerne, som vi først i Juni begynde at bestige. Først i Juli tænke vi at ende ved Perpignan. Juli anvendes til at see Cette, Montpellier, Marseille, de Hieriske Øer, Vaucluse, som Petrarch besang. I Begyndelsen af August vente vi at komme til Geneve, og derfra, om Krigens Skueplads ikke flytter nærmere, at besee en Deel af Schwei\$\$*. Over Lyon gaae vi tilbage til Paris, hvor vi maae være inden den 22de September for at see den prægtigste af alle Nationalfesterne. En interessantere og lærerigere Reise end den, s. 186 som vi saaledes have lagt Planen til, er nok ikke i lang Tid gjort af Danske, og jeg tvivler intet Øieblik paa, at jo D. E. bifalder det Partie, jeg har taget. Jeg vil ansee det for en af Reisens største Behageligheder, om den sætter mig istand til engang imellem at underholde D. E. med Noget, som kunde være Dem interessant. De Penge, som for nærværende Tid ere til min Disposition, ville være tilstrækkelige til denne Reise. Den nye Velgiørenhed, som Deres Excellences gunstige Brev af næstforrige Maaned befaler mig at haabe — jeg rødmer ved Tanken om Deres utrættelige Bevaagenhed mod mig; hvormed har jeg dog fortient, at Forsynet skulde bestemme mig saadan Velgjører? — vil derfor efter min Tilbagekomst til Paris være mig meest kiærkommen. D. E. seer, at jeg taler med en Frihed, som jeg skulde og burde ansee for en stor Ubeskedenhed, hvis jeg ikke heri handlede efter Deres egen Befaling. Min Fader veed endnu ikke, at jeg gaaer videre end til Bordeaux, og jeg siger ham det ikke endnu i nogen Tid, thi det er ikke ganske med hans Villie. De troe i lylland, at det er en meget farlig og besværlig Ting at reise i Frankrig. Man kan ingensteds reise behageligere og sikkrere end her, forudsat, at man har alle sine Papirer i den strængeste Orden.

Den 1ste April forlede vi Paris, og kom samme Aften til Orleans. En fortreffeligere Vefordring har jeg aldrig havt. De 30 Lieues — efter ny Stiil 15 Myriametes — tilbagelagde vi i 14 Timer, uagtet vi baade dejeunerte og dinerte paa Veien; saa fortreffelig var Veien og saa rask vor Kiørsel. For Resten har Veien selv intet angent; det er bare Slette, men dyrket indtil mindste Plet. I Nærheden af Paris seer man paa begge Sider adskillige ci-devant chateaux og Herregaarde, som nu see noget forfaldne ud. Ved hver opdager man et særskilt Taarn, forhen Herremandens s. 187 Due-Magazin, hvis Beboere ustraffede opaade Landmandens Sæd; at skyde en af dem var lige med de største Forbrydelser; thi det straffedes med Galeierne. Det Første Bønderne gjorde efter deres Frigiørelse var, at de ødelagde alle Duerne, saa man nu ikke seer en eneste. Jorden har man taget saa nøie med, at man har oppløiet de brede Alleer, som førte fra Landeveien op til Herregaardene.

Den Bye, hvor la pucelle d'Orleans forsvarede saa mandig le bon Roi Charles (det Fæe Carl 7), har en nydelig Beliggenhed ved den skiønne, seilbare Flod Loire. Jeg kan ikke sige, hvor megen Høflighed og Opmærksomhed man viste os her, ikke blot de, som vi havde Adresser til, men og alle Andre, som tilfældig lærte os at kiende. Dette gjelder om vor hele Reise hidtil. Man kan, hvor man har Recommendationer, i Frankrig være sikker paa at optages med al den Opmærksomhed og reelle Høflighed, som er Anbefalelsens Hensigt; det bliver aldrig ved det blotte: Ich freue mich recht sehr die Ehre zu haben Sie kennen zu lernen. Det har derfor endog ofte moret mig, at man gjerne antager os for Engellændere; thi det gjør Nationens Character Ære, at den vilde være saa galant endog mod Reisende fra et fiendtligt og forhad Land.

Man kan ikke tænke sig et stærkere beboet Land end den orleanske Slette. Naar man fra Cathedral-Kirkens — nu Decadærtemplets — Taarn overseer Egnen til alle Sider, synes man at see en uendelig Have og Landsbye, saaledes rører Viingard ved Viingard, Frugthave ved Frugthave, Huus ved Huus. Maatte vort Danmark være en Slette saa befolket og dyrket som denne!

Her er et Theater, hvor man just nu første Gang opførte Menneskehad og Anger. Det gjorde ligesaa megen Lykke her, som i Paris, og blev spillet ret godt. Theatret var fordum en Kirke. Man har forandret Adskilligt i Overfættelsen s. 188 af Menschenhat und Reue, især bet, som syntes at støde et humant Øre; saaledes siger, troer jeg, Peter i Originalen om den gamle Mand: skal jeg hidse Gaardhunden paa ham? Dette har man forandret til: skal jeg tage ham ved Armen og føre ham ud? Man aabnede Stykket med fem republikanske Arier, i det diplomatiske Sprog: *airs chéris de la liberté*.

Orleans besidder en berømt Lærd, Villoison, som D. E. maaskee har kiendt. Hans Grundsætninger have ligesaa lidet tilladt ham at tage mod nogen fonction i den nye Orden af Tingene som mod en Plads i National-Institutet. Jeg troer, at enten han selv eller hans Fader har været Page hos Kongen. Han lever for Resten som en rolig Borger. Il veut bien, qve la République marche, mais il ne veut pas la faire marcher, var det Udtryk, man characteriserede ham med i Orleans.

Herfra gik vi til Tours over Blois. En behageligere Vei kan man ikke tænke sig; Loiren immer paa den ene Side og dens ligeoverfor liggende Bred bekrandset med Viingarde og smukke Landsbyer, afvexlende med Flekker og gamle Slotte; paa den anden Side en fortsat Række af Viinbierge bestrøede med Landhuse, ombordede med Landsbyer og Flekker. Det er med Rette kaldet Frankrigs Have. Glædens Billede møder hvert Trin. Vinen her er af meget god Qvalitet og koster næsten ingen Ting: i hele Frankrig fra Paris af til Middelhavet betales i Værtshusene intet Aparte for Vinen. Man drikker deraf saa meget man vil, og naar en Flaske er tom, sætter man en ny paa Bordet. Prisen for Middagsmad er i alle Auberger fastsat, ligesom og for Aftensmad — 3 Liv. for Maaltidet — enten man saa drikker meget eller lidet. De Franske i disse Viinegne, som ere vante til at drikke saa meget de ville fra Barnsbeen af, kunde ret artig tømme deres Flaske. Fem Bonteiller s. 1890m Dagen er en jevn Diæt. En Mand har forsikkert mig, at han undertiden drak 6 til sin Middagsmad alene. I Blois saae jeg de første Spor til Vendeekrigen, da man af Frygt havde afbrækket to Piller eller to Buer af den smukke Broe over Loiren. Veien fra Blois til Tours er endnu skiønnere end fra Orleans til Blois. Den følsomme Yorick vilde give al Verdens Palæer bort for her at eie en Cabane og en Lisette.

Jeg gjorde denne Tour i Selskab med en bekiendt Skuespiller Larive, en interessant Mand, der nøie kiendte den franske Nations Character indtil Nuancer af Provindser og Stæder. Han havde og spillet i Holland og derved lært at kiende Contrasten mellem det sydlige Frankrigs exalterte Phantasie og Hollændernes ufølsomme Phlegma. Han spiller i Paris, Nantes. Bordeaux, Marseille, Lyon etc. for ikke ringere end 500 Fr. en Aften, og han tiener, siger man, sine 20,000 Rdl. om Aaret.

Tours er en saare nydelig Bye og har en endnu nydeligere Situation. Det er den meest romantiske Bye, jeg har seet. Den er bekjendt for sin Hyperzelotisme, og derpaa havde vi allerede den første Aften et Beviis ved table d'hôte, da en Borger derfra ønskede alle Aristokrater og Royalister saa fornedrende Ydmygelser, at min Pen undseer sig ved at gientage hans Udtryk. Alle Gaderne have lutter republikanske Navne, f. Ex. den italienske Armees Gade o. s. v. Dog er det endnu værre i Bordeaux, hvor man tager hele Sætninger til Gadernes Benævnelser, f. Ex. j'adore la liberté etc. Central - Skolen her har faaet et prægtigt Locale i det bispelige Palæ, som dog ei bliver godt vedligeholdt. I disse Central-Skoler, hvoraf jeg har besøgt 5 à 6, ere 9 Lærere i ligesaa mange Videnskaber. De have kun 2000 Fr. i Gage. Elevernes Antal er sammesteds ikke 100, andensteds 4 à 500. Eleverne kunne høre hvilke Prosesforer s. 190de ville. De gamle Sprog, Historien, Philosophien og de skiønne Videnskaber forsømmes meget, fordi deres Studium ingen Udsigter giver. Det er godt, naar en af lærerne i disse Videnskaber har en halv Snees Tilhørere. I de gamle Sprog, Latin og Græsk, har Læreren undertiden slet ingen. Saaledes er det i Bordeaux. Noget bedre gaaer det med Naturhistorie og Physik, men Mathematiken er især den Videnskab, som trækker Alle til sig. Aarsagen ligger for Dagen, Giennem denne kunne de unge Mennesker vente at komme i den polytechniske Skole og derfra vorde befordrede paa mange og fordeelagtige Maader, ei at tale om, at de derved slippe for at blive Soldater. Skulde denne Vei slaae feil, saa maae de Alle berede sig paa at tage Musketten paa Nakken, saasnart de faae Requisitions- Alderen, og i dette Tilfælde ere da atter mathematiske Kundskaber det Middel, hvorved de snarest kan vente at blive Officerer og avancere. Tegneskolerne, som ere forbundne med disse Anstalter, blive meget stærk besøgte; næsten alle Eleverne tage allevegne Deel deri. To Gange om Aaret uddeles Præmier. Den fortreffelige François Neufchateau gjør Alt for at ophielpe Central-Skolerne; men han fattes det vigtigste Middel — Penge.

Fra Tours gik vor Reise til Poitiers. Overalt fandt vi Landet fortreffelig dyrket. Dette gielder om al den Deel af Frankrig, jeg hidtil har seet. Ikke en eneste Plet, som er brugbar til Agerdyrkning, ligger unyttet; men man omskaber endog aarlig med megen Arbeide bratte Klippesider og sumpige Steder til Viingarde og Agerland. Bøndernes nærværende blomstrende Tilstand, der contrasterer med Byernes alt meer og meer tiltagende Degradation, giver dem baade Lyst og Midler til at trække enhver muelig Fordeel af deres Jorder. Der er ingen Sammenligning mellem deres nærværende og forrige Tilstand. Tilforn s. 191smagte de næsten aldrig Kiød, spiste noget elendigt Brød, fik ingen anden Drik end Vand slaaget paa afpressede Drueskaller, deres Garderobe var ikke 2 Mark værd, de havde ingen Eiendom. Nu spise og drikke de fortreffelig, gaae pyntelig klædte især om Søndagen og decadi — thi de ansee det mageligst at helligholde begge Dele — og have Penge nok paa Kistebunden. Men i Stæderne ligger Armod nøgen paa Gaderne, og Brødløshed seer ud af alle Vindver. I mange Egne af Frankrig — have velunderrettede Franske fortalt mig — seer man hele Strækninger

af Landsbyer nyopbygte siden Revolutionen. Bonden er blevet Menneske og har villet have sig Menneskeboliger.

Jeg vil slet ikke opholde D. E. med de romerske Oldsager, man sinder i Poitiers, men hellere fortælle Dem noget om en anden ret interessant Scene, som jeg havde der. Da det er chef lieu i Departementet, saa holdtes her just Valgforsamlingerne eller Electoral-Assembleerne, hvis Indretning og Hensigt D. E. kiender af Constitutionen. I det Auberge, hvor jeg var, logerede just og et Par af de ved Primærforsamlingerne udnævnte Electører. Siden vi vare Fremmede, tilbød de os med den de Franske saa egne Høflighed at ville føre os ind i Forsamlingen med Præsidentens Tilladelse. Da vi kom derhen, bleve vi modtagne med al den politesse, man knude vise os. Enhver vilde gjøre vort Bekiendtskab og underrette os om Alt, hvad der kunde interessere os. Man gav os Plads blandt Electøerne selv. Medens man saaledes bevidnede os sin Opmærksomhed, gav Portneren eller Conciergen os ogsaa en Prøve paa sin, men af en anden Art. Thi da han saae, at vi Fremmede sad derinde, kom han ganske heed løbende ind og raabte: *qv'est, qv'on fait? on laisse entrer des Anglais ; ils sont Anglais ces étrangers là.* Man fortalte ham da hans Ivers Overskødighed, og siden vilde han gierne s. 192være galant imod os. Til Assembleens Forsamlingsaal var en Exkirke indrettet. Omtrent halvtredie hundrede Electører vare forsamlede fra dette Departement. De vare denne Eftermiddag sysselsatte med at formere deres Bureau, som det kaldes, paa den Maade, som Loven foreskriver, og det gik ganske roligt af. For en Fremmed havde ellers denne Forsamling fra en anden Synspunkt en egen Interesse. Man saae her Folk af alle Stænder og alle Grader af Indsigter og Cultur forenede til samme Hensigt. Her vare Bønder, Haandværkere, Kiøbmænd, Embedsmænd, Jurister, Particuliers, alt eftersom Valget i ethvert Canton var faldet paa den ene eller den anden. Denne Blanding af Stænderne er ikke mindre paafaldende i det daglige Liv, og den hører unægtelig til en af Revolutionens gode Følger. Her er en Bonde, hvis Søn sidder i *corps législatif*, hist en peruqvier, hvis Broder er General, her en simpel Soldat, hvis Fader præsiderer i et Tribunal. Deraf opstaaer ogsaa i det daglige Liv og i Conversationen en anden Maneer end i de Lande, hvor hver Stand troer sig skilt fra alle de andre ved en afmaalt Grændse. Den Ene generer sig ikke for den Anden; Enhver troer han er god for sig, uden derfor at troe sig bedre end Andre. Ved *tables d'hôte*, i Cafés og andre offentlige Steder er denne Liighed lettest at bemærke. Generaler, Soldater, Bønder, Commissærer sidde her imellem hinanden og tænke ikke paa mindste Subordination. Den unge Conscrit reiser sig ikke af Stedet, fordi hans General træder ind, eller viger et Skridt fra sin Mening, fordi den ei var overensstemmende med hans. En Følge af denne Stændernes Blanding er denne, at en større Cultur udbredes blandt den almindelige Mand ved hans nærmere Berørelse med de Stænder, som ere mere cultiverte.

s. 193Fra Poitiers gik vi til Rochelle over Niort, Hovedstaden i *Dép. des deux Sèvres*. Et Stykke af denne Vei gjorde vi tilfods. Vi havde her Møde af et Corps Recruiter, som kom lidt efter lidt i smaae Partier; det var alle unge, raske og modige Folk. De troede, at vi ogsaa vare conscrits, og tiltalte os immer: *Cammerades!* De vare næsten alle Folk af Opdragelse, i det mindste havde de i deres Maneer og deres Tale en Politesse, som man i andre Lande ikke finder uden hos de mere cultiverte Stænder. Vi morede os meget ved at snakke med dem.

I Niort, en vakker lille Bye, vare vi Vendeen det nærmeste paa vor Reise; thi Rebellerne vare komne denne Bye paa tre Lieues nær; men til Vendeekrigens Ødelæggelser saae vi ingen Spor paa vor Vei. Desto mere hørte vi fortælle derom. Denne ulykkelige Krig har kostet Republiken trehundredetusende Mand, mere ved Generalernes Troløshed end ved Insurgenternes Styrke; thi disse havde, Stokke og Prygle undtagne, ingen andre Vaaben end dem, de toge fra Republikanerne. I en Omkreds af 100 Lieues er der ikke levnet Steen paa Steen; alt ødelagt og opbrændt. Den Totrediedeel af Indbyggerne er omkommet i Krigen. Nu begynder Landet at komme sig igien, mange Familier flytte derhen fra andre Provindser, og man mener, at om en halv Snees Aar vil de fleste Spor af Ulykken være forsvundne. Nu er Alting roligt der. I Niort udvidede jeg mine Kundskaber i Geographien. Jeg lærte der paa en Café af En, at Danmark ligger ved Neapel; men jeg blev snart bedre underrettet af en Anden, der satte den Første irecte for sin Uvidenhed, og belærte mig, at den korteste Vei til Danmark herfra gaaer igiennem Portugal. Det er ellers morsomt nok, at saa uvidende de Franske i Almindelighed ere om vort Fødelands geographiske Beliggenhed, s. 194have de dog Alle hørt om sammes vise Regiering og lykkelige Fred.

13

Rochelle var det næste Sted, vi kom til. Vi havde i Diligencen Selskab af en Citoyenne fra Niort, som fortalte os med moderlig Harmen, at der stak saa krigersk en Aand i hendes to Sønner, den ene paa 12, den anden paa 16 Aar, at de neppe vilde oppebie Alderen for at komme iblandt *défenseurs de la patrie*, uagtet deres ældre Broder allerede havde faaet en Haand qvæstet. Denne Aand er vel ikke eneherkende, men dog temmelig udbredt. Drengene i Landsbyerne paa 8 à 10 Aar sætte en Hønsefier i Hatten, exercere med en Papirssane og synge af fuld Hals: *Allons enfans de la patrie, le jour de gloire est arrivé etc.* Med alt dette vilde dog intet være det franske Folk mere velkommen end Fred.

Rochelle er en anseelig Bye. Her hilsede vi efter lang Fraværelse igjen de Danskes Vei til Held og Roes — Oceanet. Giennem næsten inpassable Veie kom vi til Rochefort. En Søofficeer var saa galant at tilbyde os at føre os om i Skibsbyggeriet, som er her. Vi saae ved samme Leilighed den lille Corvet Bayonneuse, som opbragte den engelske Fregat. De laae ved Siden af hinanden. Begge vare meget ilde tilredte. Mellem

Rochelle og Rochefort beholdt vi paa høire Haand Øerne Oleren og Rhe, bekjendte Opholdssteder for de Deporterte.

Naar man er kommen Saintes, Hovedstaden i Dép. de la Charante inférieure, forbi, seer man allerede i det Fierne den maiestætiske Gironde liig et Hav. Men vi fik noget at døie, inden vi naaede dens Strand; thi saadanne Veie, som her ere, kan man ingen Forestilling gjøre sig om. De ere ikke forbedrede siden Revolutionens Begyndelse. Fragtvogne stode hist og her fast, og man maatte spænde 20 à 30 Heste for, for at trække dem op. 8 Heste s. 195 kunde neppe flæbe vor letbeladte Diligence frem, uagtet vi mere gik end kørte, og vi bleve for en Feils Skyld engang siddende 4 Timer i et Hul, og avancerede 1 Miil dansk i 9 Timer. I Blaye, et Sted ved Girondens Bred, indskibede vi os til Bordeaux. Denne Søefart er 7 Lieues og yderst behagelig. Vi lode paa begge Sider af Floden de lykkelige Egne, hvis Vine vi lade os smage saa vel i det kolde Norden, Roc, Medoc, Margo, Graves. Intet stottere Syn kan man tænke sig end Indtrædelsen til Bordeaux fra Søesiden, hvor man seer i et langt Perspektiv denne prægtige Bye hvile som et stort Amphitheater paa Garonnens høire Strandbred. Men min Pen er alt for upoetisk til at male denne Scene.

Her ere vi nu i 14 Dage, og blive her endnu en 8 Dages Tid. Alle Mennesker kappes om at vise os Høfligheder. Vi kan næsten ikke faae Tid til at gjøre andet end dinere, soupere, reise paa Landet og modtage nye Invitationer. Det er en stor Fornøielse at reise i Frankrig, thi alle Mennesker ere saa forekommende og gjestfrie, og man lever fortræffelig i hele Frankrig, selv paa Værtshusene. At vi reise som Musernes Sønner bidrager meget til den Opmærksomhed, hvormed man modtager os. Den ene vil give os Leilighed til at beundre hans Kundskaber, den anden hans Smag, den tredie hans Bibliotheker, Cabinetter o. s. v. Hertil kommer, at vi have Adresser fra de berømteste Mænd i Paris.

Deres Excellence begynder maaskee allerede at frygte for, at dette Brev skal blive ligesaa uendelig som det sidste. Jeg er selv bange for det, om jeg blev ved at lade Pennen raade sig selv. Jeg har maaskee allerede skrevet mere, end det kan interessere D. E. at læse. Jeg trøster mig ved, at det staaer i D. E.'s egen Magt at gjøre det saa kort, som De vil, ved at springe over alt det, som maatte være uinteressant. s. 196 Vi Reisende, som see saa meget, staae altid Fare for at fortælle mere derom, end Andre skiøtte om at høre eller læse.

13*

Hvis D. E., som jeg formoder, i denne Sommer foretager en Reise til Iylland, saa medtager De mine oprigtige Ønsker for Dem og den gode Grevinde. Jeg haaber, at Landluften og Bevægelsen vil have en fordeelagtig Indskydelse paa hendes Helbred og grunde det for bestandig. Deres Excellence være min Tolk saavel til den ædle Grevinde som den gode Geheimeraadinde og anbefale mig deres bevaagne Erindring. Jeg giemmer stedse i et erkiendtligt Hierte de Prøver paa Begges Bevaagenhed mod mig, som jeg saa ofte har havt den Lykke at modtage, og ønsker intet mere, end at ogsaa baade den gode Grevinde og den ædle Geheimeraadinde Hielmstjerne maatte være overbeviste om disse mine Følelser. Deres Excellence har Fordringer paa mit hele Væsen. Jeg veed, hvad jeg skylder Dem, men jeg har ikke Ord til at udtrykke det. Min Taushed selv vil fra denne Synspunkt være den høiesle Grad af Veltalenhed. Jeg er med dybeste Ærbødighed

Deres Høigrevelige Excellences
Min gunstige Velgiørers
underdanige Tiener,
Engelstoft.

E. Sk. Municipalitetet har i Nat, fortæller man mig, inqvireret efter Conscrits i det Hotel, hvor vi boe. I de Reisendes Kamre vare de dog saa skikkelige ikke at komme ind. Samme Inquisition har man gjort over hele Byen og arreteret, siger man, tre hundrede unge Mennesker.